

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. София , 13.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание
на тринадесети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Иван Иванов Въззивно търговско дело №
20201001002229 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 695 от 4.05.2020 г. по т. д. № 2235/ 2019 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 20 състав е отхвърлен като неоснователен иска с правно основание чл. 694, ал. 1, т. 1 от ТЗ, предявен от „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София срещу Л. Н. Б. от гр. *** за установяване несъществуването на вземания за следните суми : 41 072.43 лева/ 21 000 евро - главница по договор за заем от 26.05.2009 г., ведно със законната лихва от 3.08.2018 г. до окончателното погасяване ; 18 009.43 лева - законна лихва върху главницата за периода от 10.04.2014 г. до 3.08.2018 г.; 1 146.09 лева - разноси по ч.гр.д. № 19 393/2014 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 46 състав ; 13 036.68 лева/ 6 665.55 евро - лихва за забава върху главницата от 21 000 евро за периода от 23.07.2012 г. до 23.07.2015 г. ; 3 996.35 лева - законна лихва върху сумата 13 036.68 лева за периода от 28.07.2015 г. до 3.08.2018 г. и законна лихва от тази дата до погасяването; 920.73 лева - разноси по ч.гр.д. № 44 697/2015 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 36 състав, които вземания са включени в одобрения от съда списък на приетите вземания в производството по

несъстоятелност на ищеца.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София, в която се изтъква, че е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила.

Неправилен бил извода, че с подаването на 11.09.2014 г. на молба за образуване на изпълнително дело с искане за прилагане на изпълнителни способи погасителната давност за изпълнителния лист от 22.07.2014 г. е била прекъсната. Съдебният изпълнител присъединил изпълнителния лист по вече образуваното срещу Ж. Н. изпълнително дело, вместо да образува ново изпълнително дело срещу въззивника, което означавало, че молбата за образуване на изпълнително дело по изпълнителния лист е била оставена без уважение, тъй като не били налице предпоставките по чл. 429 от ГПК. Дори подаването на тази молба да прекъсвало погасителната давност, то с прекратяването с постановлението от 22.05.2015 г. на изпълнителното дело срещу Ж. Н. на основание чл.433, ал.1, т.3 от ГПК, се обезличавали с обратна сила всички извършени действия по делото, включително и срещу въззивника, защото той не бил пасивно легитимирана страна.

Незаконосъобразен бил извода, че погасителната давност е била прекъсната с предявяването на вземанията от ответницата по реда на чл.685а, ал.1 от ТЗ. Искането било направено с молбата от 30.05.2019 г. за възобновяване на производството по несъстоятелност - извън сроковете по чл. 632, ал.3 във вр. с чл. 685, ал.1 от ТЗ, когато производството по несъстоятелност е било спряно на основание чл.632, ал.1 от ТЗ, затова предявяването на вземането не водело до последиците на чл.693 от ТЗ

Подаването на 3.11.2015 г. на молба за образуване на изпълнително дело по изпълнителния лист от 21.10.2015 г. било основание за прекъсване на погасителната давност, но по образуваното изп. д. № 3730/ 2015 г. впоследствие не били поискани нито били извършвани валидни действия по

принудително изпълнение. Изпълнителното дело било незаконосъобразно присъединено към изп.д. № 1264/ 2014 г., водено срещу друг длъжник, което впоследствие било прекратено. Перемпцията настъпила на 3.11.2017 г. на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, а кратката тригодишна давност изтекла на 3.11.2018 г. и вземанията били погасени.

Неправилен бил извода, че с подаване на заявлението по чл.410 или чл.417 от ГПК давността спира или се счита прекъсната и с влизането в сила на издадената заповед за изпълнение поради неподаване на възражение давността се прекъсва, тъй като противоречал на приетото в т.14 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по тълк.д. №2 /2013 г. на ВКС, ОСГТК.

Молбата към съда е решението да бъде отменено и бъде постановено друго решение, с което исковата претенция да бъде уважена.

- 3 -

Ответникът по въззивната жалба Л. Н. Б. от гр. *** в писмения отговор я оспорва като неоснователна.

Изцяло несъстоятелни били доводите на въззивника, че дружеството не е било пасивно легитимирана страна в изпълнителното производство - вискателят и вземането били едни и същи, а „Доран Комерс“ ЕООД и Ж. Н. били солидарни длъжници, затова и съдебният изпълнител не образувал ново дело, а конституирал по вече образуваното дело нов солидарен длъжник. Ето защо не било налице присъединяване на изпълнителния лист по реда на чл.456 от ГПК, за да се обсъждат доводите на въззивника.

С предявяването на изпълнителния лист срещу дружеството с молбата от 11.09.2014 г., по отношение на вземанията за главницата, лихвите и разносните давността отново била прекъсната и била спряла да тече по време на изпълнителното производство. Затова били несъстоятелни и твърденията

за перемпция, тъй като по искане на вискателя били извършени редица валидни изпълнителни действия, последното от които на 21.03.2017 г., а от тогава до 3.08.2018 г., когато било постановено решението за откриване на производство по несъстоятелност, не били изтекли нови две години.

По изпълнителното дело, образувано въз основа на изпълнителния лист от 21.10.2015 г., издаден за присъдените лихви за забава по договора за заем, с молбата от 21.03.2017 г. вискателката поискала нови изпълнителни действия, и до постановяването на решението от 3.08.2018 г. за обявяване на дружеството в несъстоятелност, когато по силата на закона изпълнителното дело било спряно, не били изтекли 2 години.

Правилно съдът приел, че на основание чл. 685а, ал. 1 от ТЗ погасителната давност е била прекъсната с предявяването на вземанията от ответницата. Неоснователни били доводите на въззивника, че вземанията не са били предявени в срока по чл. 685 от ТЗ - молбата била депозирана на 30.05.2019 г. - в срока по чл. 632, ал. 3 от ТЗ.

Молбата към съда е решението да бъде потвърдено.

Синдикът на „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София Д. Т. в писмения отговор излага съображения в подкрепа на неоснователността на въззивната жалба, които по същество съвпадат изцяло със становището на ответницата.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав съобрази следното.

Въззивната жалба е процесуално допустима - подадена е в законоустановения срок от длъжник в открито производство по несъстоятелност, който има интерес и право на обжалване на валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на въззивен контрол.

При обсъждането на нейната основателност приема за установено следното.

В исковата молба ищецът „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София твърдял, че в откритото по отношение на дружеството производство по несъстоятелност, по молбата от 30.05.2019 г. на ответницата Л. Н. Б. от гр. ***, с решение от 5.07.2019 г., обявено в търговския регистър на 5.07.2019 г. и влязло в сила на 12.07.2019 г., спряното производство било възобновено.

На 15.08.2019 г. в търговския регистър бил обявен списък с приети вземания, в който били включени и вземания на ответницата, произтичащи от изпълнителни листове, издадени на 22.07.2014 г. и на 21.10.2015 г. С определение от 25.10.2019 г. по реда на чл.690, ал.1 от ТЗ възражението на ищеца било оставено без уважение.

Ищецът твърдял, че всички вземания на ответницата са били погасени по давност на 21.05.2015 г., когато изтичал петгодишния срок от падежа на вземането за главницата по договор за паричен заем от 26.05.2009 г. В периода 21.05.2010 г. - 21.05.2015 г. не били извършени действия, които да са прекъснали или спрели теченето на погасителната давност по смисъла на чл.116 от ЗЗД и чл. 628а от ТЗ.

Молбата към съда била да постанови решение, с което да установи несъществуването на следните вземания на ответницата, включени в съставения от временния синдик и одобрен от съда списък на приетите вземания на кредиторите, предявени в срока по чл. 685 от ТЗ :

41 072.43 лева/ 21 000 евро - главница по договор за заем от 26.05.2009 г., за което на 22.07.2014 г. бил издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. № 19 393/2014 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 46 състав, ведно със законната лихва от 3.08.2018 г. до окончателното изплащане на сумата ; 18 009.43 лева - законна лихва върху главницата от 41 072.43 лева за периода от 10.04.2014 г. до 3.08.2018 г. - датата на откриване на производството по несъстоятелност ; 1 146.09 лева - разноси по посоченото дело ;

13 036.68 лева/ 6 665.55 евро - мораторна лихва върху главницата от 41 072.43 лева за периода от 23.07.2012 г. до 23.07.2015 г., за което на

21.10.2015 г. бил издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. № 44 697/ 2015 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 36 състав ; 920.73 лева - разноски по посоченото дело.

- 5 -

Ответницата Л. Н. Б. от гр. *** в писмения отговор оспорила иска като неоснователен.

Изтъкнала, че преди изтичането на петгодишния давностен срок кредиторът по договора за заем Х. С. подал заявление по чл.417 от ГПК за заплащане на главницата по договора за заем, а след като придобила вземането по този договор самата тя подала заявление по чл. 410 от ГПК за присъждане на мораторната лихва, с което давността била прекъсната.

Освен това, противно на твърденията на ищеца, по образуваните две изпълнителни дела, до 3.08.2018 г. - датата на спирането им ех lege с откриването на производството по несъстоятелност, били извършвани изпълнителни действия, които прекъсват давността.

Вземанията били предявени в установения в срока по чл. 632, ал. 3 от ТЗ, поради което на основание чл. 685а, ал.1 от ТЗ давността се считала отново прекъсната.

Неоснователно било и твърдението за дублиране на периодите в приетия списък - задълженията по двата изпълнителни листове били различни, единственото дублиране на лихва било за периода от 10.04.2014г. до 23.07.2015 г., но срещу него не било подадено възражение.

Молбата към съда била да отхвърли иска като неоснователен.

Синдикът на „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София Д. Т. в писмения

отговор оспорил иска като неоснователен.

Несъстоятелни били твърденията относно невъзможността за последващо присъединяване на кредитори на длъжника във вече образувано срещу него изпълнително производство, тъй като в конкретния случай били обединени изпълнителни дела на един и същ кредитор срещу един и същ длъжник, образувани пред един и същ частен съдебен изпълнител за събиране на вземания, произтичащи от един и същ юридически факт. Ищецът не представил доказателства за оспорване на действията на съдебния изпълнител в рамките на изпълнителното производство.

Освен това длъжникът изложил твърдения за перемпиране само на производството по изп.д. № 3730/2015 г., но не и на висящото производство по изп.д. № 1264/ 2014 г., предмет на което били всички оспорени вземания. След като това производство не било прекратено, следвало да се счита, че от момента на конституирането на дружеството като длъжник в изпълнителното производство, погасителната давност по отношение на задълженията му към ответницата е спряла да тече, и не тече и към настоящия момент.

Установените от доказателствата факти, които са релевантни за настоящия спор, са следните.

С решение № 1638 от 3.08.2018 г. по т.д.н. № 1254/ 2018 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 20 състав на основание чл.632, ал.1 от ТЗ е обявена неплатежоспособността на „Доран Комерс“ ЕООД - гр. София с начална дата 30.06.2015 г., открито е производството по несъстоятелност, дружеството е обявено в несъстоятелност, прекратена е дейността на предприятието и производството по делото е спряно. Решението е обявено в търговския регистър на 3.08.2018 г. и влязло в сила на 10.08.2018 г.

С молба вх. № 70 852/ 30.05.2019 г. Л. Н. Б. сезирала съда по несъстоятелността с искане за възобновяване на производството, като представила доказателства, установяващи качеството ѝ на кредитор, а с друга молба от 4.07.2019 г. представила доказателства, че е внесла определената от съда сума за началните разноски в производството.

С решение № 1231 от 5.07.2019 г. по същото дело на основание чл. 632, ал. 2 от ТЗ производството по несъстоятелност било възобновено и за временен синдик бил назначен Д. Т.. Решението било обявено в търговския регистър на 5.07.2019 г. и влязло в сила на 12.07.2019 г.

На 15.08.2019 г. в търговския регистър бил обявен списък на приетите от временния синдик вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, в който под № 1 били вписани следните вземания на Л. Н. Б. : 41 072.43 лева/ 21 000 евро - просрочена главница по договор за заем от 26.05.2009 г., съгласно изпълнителен лист 22.07.2014г. по ч.гр.д. № 19 393/2014 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 46 състав, и съгласно договор за цесия от 9.05.2014г., ведно със законната лихва от 3.08.2018 г. до окончателното изплащане на сумата ; 18 009.43 лева - законна лихва върху главницата за периода от 10.04.2014 г. до 3.08.2018 г. - датата на откриване на производството по несъстоятелност ; 1 146.09 лева - разноси по посоченото дело ; 13 036.68 лева/ 6 665.55 евро - мораторна лихва върху главницата от 21 000 евро за периода от 23.07.2012 г. до 23.07.2015 г., съгласно изпълнителен лист от 21.10.2015 г. по ч.гр.д. № 44 697/ 2015 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 36 състав ; 3 996.35 лева - законна лихва върху сумата 13 036.68 лева за периода от 28.07.2015 г. до 3.08.2018 г. и законна лихва от тази дата до погасяването и 920.73 лева - разноси по посоченото дело.

С определение от 25.10.2019 г. съдът по несъстоятелността оставил без уважение възражението, подадено от длъжника срещу списъка на приетите вземания в частта относно вземанията на ответницата.

- 7 -

С договор за паричен заем, сключен на 26.05.2009 г. в гр. София, Х. С. С. от гр. *** предоставил на Ж. А. Н. - лично, като ипотекарен длъжник и в

качеството му на управител на „Доран Комерс“ ЕООД - гр. София, сумата 21 000 евро, която заемополучателят се задължил да върне в срок до 21.05.2010 г.

Със заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК, издадена на 15.04.2014 г. по ч.гр.д. № 19 393/2014 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 46 състав било разпоредено длъжникът Ж. А. Н. да заплати на кредитора Х. С. С. сумата 21 000 евро - неплатена главница по договор за заем от 26.05.2009 г., ведно със законната лихва от 10.04.2014 г. до окончателното плащане и 1 146.09 лева разноси по делото. Заявлението било отхвърлено в частта, с която се претендира издаване на заповед за изпълнение срещу „Доран Комерс“ ЕООД - гр. София, поради липсата в договора на уговорка за солидарно плащане на земната сума. На същата дата бил издаден изпълнителен лист срещу Ж. А. Н..

По молбата на Х. С. С., на основание изпълнителния лист било образувано изп. д. № 1 264/ 2014 г. на ЧСИ С. Я. и на длъжника била връчена покана за доброволно изпълнение на 29.04.2014 г.

По частната жалба на Х. С. С. с определение № 11777 от 6.06.2014 г. по ч.гр.д. № 6454/ 2014 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 3 състав разпореждането от 15.04.2014 г. било отменено в частта, с която заявлението било отхвърлено по отношение на искането за издаване на заповед за изпълнение срещу „Доран Комерс“ ЕООД и делото било върнато на заповедния съд.

В изпълнение на указанията на въззивния съд, на 22.07.2014 г. била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК, по ч.гр.д. № 19 393/2014 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 46 състав, с която било разпоредено солидарният длъжник „Доран Комерс“ ЕООД да заплати на кредитора Х. С. С. сумата 21 000 евро - неплатена главница по договор за заем от 26.05.2019г.,

ведно със законната лихва от 10.04.2014 г. до окончателното плащане и 1 146.09 лева разноси по делото. На същата дата бил издаден изпълнителен лист срещу „Доран Комерс“ ЕООД.

По частната жалба на Ж. Н. с определение № 7993 от 3.04.2015 г. по

ч.гр.д. № 696/ 2015 г. на Софийския градски съд, гражданско отделение, IV В състав разпореждането за незабавно изпълнение било отменено, а изпълнителния лист бил обезсилен.

С определение от 27.10.2015 г. по ч.гр.д. № 19 393/2014 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 46 състав, поради

непредявяването в срока по чл. 415 от ГПК на иск по чл. 422, ал.1 от ГПК, заповедта за незабавно изпълнение била обезсилена и производството по делото било прекратено в частта срещу длъжника Ж. Н..

С договор за прехвърляне на вземане, сключен на 9.05.2014 г. в гр. София, Х. С. С. прехвърлил на Л. Н. Б. вземането си срещу длъжниците Ж. А. Н. и „Доран Комерс“ ЕООД - гр. София в размер на главница от 21 000 евро, както и дължимите лихви и разноси, за сумата 3 000 лева, която цедентът декларирал, че е получил изцяло в брой от цесионера при подписването на договора.

С нотариална покана, връчена на 13.05.2014 г., цедентът уведомил Ж. А. Н., лично и в качеството му на управител на „Доран Комерс“ ЕООД, за договора за цесия.

С разпореждане от 14.08.2014 г. по изп. д. № 1 264/ 2014 г. на ЧСИ С. Я., по молбата ѝ от 24.07.2014 г. Л. Н. Б. била конституирана като взыскател по делото, за което длъжника Ж. А. Н. бил уведомен на 21.08.2014 г.

По молбата от 11.09.2014 г. на Л. Н. Б., с разпореждане от 17.09.2014 г. по изп. д. № 1 264/ 2014 г. на ЧСИ С. Я. „Доран Комерс“ ЕООД било конституирано като солидарен длъжник по издадения на 22.07.2014 г. изпълнителен лист, за което дружеството било уведомено на 25.11.2014 г.

С постановление от 22.05.2015 г. производството по изп. д. № 1 264/ 2014 г. на ЧСИ С. Я. било прекратено в частта срещу длъжника Ж. А. Н..

Със заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена на 1.09.2015 г. по ч.гр.д. № 44 697/2015 г. на Софийския районен съд, гражданско отделение, 36 състав било разпоредено длъжникът „Доран Комерс“ ЕООД да заплати на кредитора Л. Н. Б. сумата 6 665.55 евро - мораторна лихва за периода от 23.07.2012 г. до 23.07.2015 г. върху сумата 21 000 евро - главница по договор за заем от 26.05.2009 г., ведно със законната лихва от 28.07.2015 г. до окончателното плащане и 920.73 лева разноси по делото. На 21.10.2015г. бил издаден изпълнителен лист срещу „Доран Комерс“ ЕООД.

С постановление от 3.11.2015 г. по молбата на Л. Н. Б., въз основа на изпълнителния лист от 21.10.2015г. било образувано изп.д. № 3730/ 2015 г. на ЧСИ С. Я. и новообразуваното дело било присъединено към изп.д. № 1264/ 2014 г.

- 9 -

При тези факти правните изводи са следните.

Производството е по отрицателен установителен иск, предявен по реда на чл. 694, ал.1, т. 1 от ТЗ от активно легитимирана страна - длъжника в производството по несъстоятелност, който оспорва съществуването на вземане на кредитор, включено от синдика в списъка на приетите вземания, по отношение на което в производството по чл. 692, ал. 4 от ТЗ възражението на длъжника е оставено без уважение.

Страните не спорят, че оспорените от длъжника вземания произтичат от договор за заем, както и че същите впоследствие са били прехвърлени на ответницата с валидно сключен договор за цесия, който е бил надлежно

обявен на длъжника - заемополучател.

Спорът е пренесен пред настоящата инстанция по оплакванията на въззивника срещу правните изводи на съда, които по същество съставляват изложение на същите аргументи, на които е основана поддържаната в първоинстанционното производство теза за погасяване по давност, на няколко самостоятелни основания, на приетите вземания на ответницата.

По отношение на вземанията, отразени в изпълнителния лист от 22.07.2014 г., съдът съобрази следното.

Според чл. 2 от договора за заем заемополучателят се задължил да върне сумата 21 000 евро в срок до 21.05.2010 г., което означава, че вземането на заемота (респ. на неговия правоприменник) би се погасило с изтичането на срока по чл. 110 от ЗЗД - на 21.05.2015 г., в случай че преди тази дата не са се осъществили онези юридически факти, с които чл. 116 от ЗЗД свързва прекъсването на давността, или пък е било налице някое от изброените в чл. 115 от ЗЗД обстоятелства, по силата на които давност не тече.

От доказателствата по делото не се установява давността да е била прекъсната в хипотезата на чл. 116, б. „б“, пр. 1 от ЗЗД.

В настоящия случай праводателят на ответницата се е възползвал от облекчения ред за снабдяване с изпълнителен титул, като е подал заявление за издаване на изпълнителен лист въз основа на несъдебно изпълнително основание - документ от кръга на изброените в чл. 417, т. 3 от ГПК.

Съобразно разясненията в т. 14 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/ 2013 г. на ВКС, ОСГТК новият процесуален кодекс урежда заповедното производство като част от изпълнителния процес и затова заявлението за издаване на заповед за изпълнение не прекъсва давността. Тя се прекъсва с предявяването на иска за съществуване на вземането, но съгласно чл. 422, ал. 1 от ГПК

предявяването на този иск има обратно действие, само ако е спазен срока по

чл. 415, ал. 1 от ГПК. Ако иск не е предявен или ако е предявен след изтичането на срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК, давността не се счита прекъсната със заявлението.

В конкретния случай иск по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК не е бил предявен, затова и давността по отношение на вземането за главницата, дължима по договора за заем, не е била прекъсната на 10.04.2014 г., когато е било подадено заявлението по чл. 417 от ГПК.

Съображенията, по които настоящият състав приема, че давността е била прекъсната в хипотезата на чл. 116, б. „в“ от ЗЗД, са следните.

В съответствие с разпоредбата на чл. 426, ал. 1 от ГПК съдебният изпълнител е пристъпил към изпълнение срещу ищцовото дружество по молбата на ответницата от 11.09.2014 г. на основание представения изпълнителен лист от 22.07.2014 г., като с разпореждане от 17.09.2014 г. конституирал „Доран Комерс“ ЕООД като солидарен длъжник по изп. д. № 1 264/ 2014 г. на ЧСИ С. Я..

Следователно с предприемането от ответницата на действия за принудително изпълнение - подаването на молбата на 11.09.2014 г., с която е поискано и прилагането на конкретен изпълнителен способ за събиране на вземането, давността е била прекъсната.

Несъстоятелно е възражението на длъжника, че конституирането му в изпълнителното производство е станало „без да са налице предпоставките по чл. 429 от ГПК или чл. 456 от ГПК“.

Ответницата е упражнила правото да иска конституирането на дружеството като длъжник в образуваното изпълнително производство въз основа на издадения в полза на нейния праводател изпълнителен титул *именно в качеството си на негов частен правопреемник* и в съответствие с разпоредбата на чл. 429, ал. 1 от ГПК съдебният изпълнител е зачел субективните предели на представения му изпълнителен лист, след като приел, че от приложените с молбата писмени доказателства се установява приемството в правата на вискателя.

Не е било нужно да се образува ново изпълнително производство срещу дружеството, както се изтъква в жалбата, тъй като висящото изпълнително производство е било образувано тъкмо за събирането на вземането, за чието погасяване са солидарно задължени физическото лице, което поело задължение да учреди ипотека като обезпечение в полза на кредитора и дружеството - получател на заетата сума, чийто управител е същото това физическо лице.

В контекста на изложеното е напълно несъстоятелно и оплакването за нарушение на чл. 456 от ГПК, тъй като в случая не е налице присъединяване на кредитори, по смисъла на цитираната разпоредба.

- 11 -

Ответницата по делото не е нов кредитор на дружеството - длъжник, а частен правоприменник, в качеството на цесионер, на неговия кредитор - заемодателя по договора за заем, на цялото вземане по главницата заедно с привилегиите, обезпеченията и другите му принадлежности, съгласно уговорките в договора.

Неоснователно е и твърдението на ищеца, че изпълнителното производство е било „перемпирано“ в хипотезата на чл. 433, ал.1, т. 8 от ГПК.

Съгласно разясненията в т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/ 2013 г. на ВКС, ОСГТК при изпълнителния процес давността се прекъсва многократно - с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗЧСИ).

В настоящия случай след като правата по издадения на 22.07.2014 г. изпълнителен лист са били упражнени и давността е била прекъсната с

подаването на молбата от 11.09.2014 г., лично от взыскателката и от съдебния изпълнител, по силата на възлагането на основание чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ, са били извършени следните изпълнителни действия : 1) с молба от 25.09.2014 г. взыскателката поискала, с оглед присъединяването на нов изпълнителен лист срещу солидарния длъжник, налагане на същите обезпечителни мерки, включително запори на банковите му сметки ; 2) по предоставената му на основание чл. 431, ал. 3 от НАП справка, с разпореждане от 19.05.2016 г. съдебният изпълнител наложил заповед върху банковите сметки на длъжника ; 3) в молба от 21.03.2017 г. взыскателката поискала извършването на ново имуществено проучване и предприемане на нови изпълнителни действия, включително опис недвижими вещи в офиса на дружеството - длъжник.

Така изложените факти обосновават извода, че твърдяната от ищеца „перемпция“ не е настъпила, поради липсата на установената в чл. 433, ал.1, т. 8 от ГПК предпоставка - взыскателят да не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години.

Крайният извод от изложените съждения е, че с подаването от ответницата на молбата от 11.09.2014 г., давността е била прекъсната и е започнал да тече нов петгодишен давностен срок, който при евентуално бездействие на взыскателката или при осъществяването на определени юридически факти, с които законът свързва спирането или прекъсването на давността, би следвало да изтече на 11.09.2019 г.

За настоящия случай осъществяването на такъв юридически факт е предявяването на вземанията от ответницата при възобновяването на спряното производство по несъстоятелност, с оглед разпоредбата на чл. 685а, ал. 1 от ТЗ, която постановява, че с предявяването на вземане в производството по несъстоятелност давността се прекъсва и спира да тече, докато трае производството по несъстоятелност.

Обсъждането на въпроса дали това правно действие е прекъснало давността се поставя във връзка с твърдението на ищеца, че желаните от

кредитора правни последици не са настъпили, тъй като предявяването на вземанията е било заявено при спряно производство по несъстоятелност, затова и не е било извършено валидно.

Според приложимата за настоящия случай разпоредба на чл. 632, ал. 3 от ТЗ във възобновеното производство по несъстоятелност срокът за предявяване на вземанията започва да тече от момента на вписването на решението по ал. 2. Решението за възобновяване на производството е било обявено в търговския регистър на 5.07.2019 г. и от тази дата е започнал да тече едномесечния срок по чл. 685, ал. 1 от ТЗ.

Действително молбата, с която ответницата предявила вземанията си, е била депозирана на 30.05.2019 г., когато производството по несъстоятелност е било спряно, но това обстоятелство не се отразява на неговата валидност относно спазването на преклузивния срок по чл. 685, ал. 1, във връзка с чл. 632, ал. 3 от ТЗ. Правните последици на преждевременно извършеното процесуално действие не може да бъдат приравнявани на тези, които следват от разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ГПК. По аргумент на обратното от цитираната процесуална норма и в изпълнение на задълженията си по чл. 7, ал. 1 от ГПК съдът следва да обсъди и се произнесе по основателността на заявеното искане, с което е бил сезиран преди процесуалния срок да е започнал да тече, без да е нужно да бъде сезиран повторно със същото искане. Това е така, защото процесуалният закон санкционира страните само за проявени бездействия (каквото е пропускането на преклузивните законови срокове, които не могат да бъдат продължавани от съда), но не и за процесуални действия, извършени в незначително отклонение от законовите предписания, което не се отразява на тяхната валидност.

По тези съображения съдът приема, че ответницата е предявила своите вземания на 5.07.2019 г. - деня, в който е започнал да тече срока по чл. 685, ал. 1, във връзка с чл. 632, ал. 3 от ТЗ, и с това нейно действие давността по отношение на вземането по изпълнителния лист от 22.07.2014г. е била отново прекъсната на основание чл. 685а, ал. 1 от ТЗ.

По отношение на вземанията, отразени в изпълнителния лист от

21.10.2015 г., съдът приема следното.

- 13 -

Падежът на задължението по договора за заем е 21.05.2010 г. и това е денят, след който длъжникът е изпаднал в забава и дължи на кредитора обезщетение на основание чл. 86, ал. 1 от ГПК. В качеството си на правопреемник на заемодателя ответницата се снабдила с изпълнителен лист за вземанията за законна лихва, които не са били погасени по давност към деня на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК - 23.07.2015 г. С предприемането на действия по принудително изпълнение - подаването на 3.11.2015 г. на молба за образуване на изпълнително производство, съдържаща и искане за извършване на изпълнителни действия, давността по отношение на вземането по този изпълнителен лист е била прекъсната, като е започнал да тече нов петгодишен срок, който съгласно чл. 117, ал.2 от ЗЗД е следвало да изтече на 3.11.2020 г. С предявяването на вземанията от ответницата на 5.07.2019 г. по отношение на вземанията по посочения изпълнителен лист, давността отново е била прекъсната.

При този извод като неоснователно следва да бъде преценявано оплакването за „дублиране“ на претенцията за лихва. В изпълнителния лист от 22.07.2014 г. е отразено вземане за законната лихва върху главницата „от 10.04.2014 г. до окончателното плащане“, а изпълнителния лист от 21.05.2010 г. е за законната лихва върху същата главница „от 23.07.2012 г. до 23.07.2015 г.“. Вижда се, че вземането за законна лихва върху главницата за периода от 10.04.2014 г. до 23.07.2015 г., е посочено и в двата изпълнителни листа, което означава, че една и съща сума е била присъдена два пъти.

Възражението за недължимост на въпросната сума обаче, не може да бъде релевирано в настоящето производство, тъй като не се основава на новооткрити обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за спора, които не са могли да бъдат известни на длъжника до изтичането на срока за подаване на възражението по чл. 414 от ГПК срещу заповедта за изпълнение, издадена по ч.гр.д. № 44 697/2015 г. на Софийския

районен съд, гражданско отделение, 36 състав, или с които не е могъл да се снабди в същия срок. Заповедта за изпълнение по посоченото дело е влязла в сила и всички възражения, които е трябвало да бъдат направени в това производство, са се преклудирали.

Изложените съждения обуславят крайния извод, че към деня на предявяването им от ответницата по реда и в срока по чл. 685, ал. 1, във връзка с чл. 632, ал. 3 от ТЗ, оспорените от ищеца вземания не са били погасени по давност, което обуславя неоснователността на иска по чл. 694, ал.1, т. 1 от ТЗ.

Поради съвпадането на крайните изводи на настоящия състав на въззивната инстанция с тези на първостепенния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед крайния изход на спора въззивникът следва да заплати на Софийския апелативен съд държавна такса в размер на 1 563. 64 лева.

Искането на пълномощника на ответницата по жалбата адвокат Г. К. за присъждане на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата инстанция при условията на чл. 38 от Закона за адвокатурата, което според договора за правна помощ следва да бъде определено към минималния размер на дължимото адвокатско възнаграждение по чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатско възнаграждение - 2 785.45 лева, следва да бъде уважено изцяло.

По изложените съображения Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 695 от 4.05.2020 г. по т. д. № 2235/ 2019 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 20 състав.

ОСЪЖДА „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София, ул. „Яребична планина“ № 2, с ЕИК 175177236 *да заплати на Софийския апелативен съд - гр. София*, бул. „Витоша“ № 2, *на основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ сумата 1 563. 64* (хиляда петстотин шестдесет и три лева и шестдесет и четири стотинки) **лева**, представляваща държавна такса за въззивното производство.

ОСЪЖДА „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София, ул. „Яребична планина“ № 2, с ЕИК 175177236 *да заплати на Г. С. К. - адвокат в Софийската адвокатска колегия, гр. ***, ул. „***“ №19 на основание чл. 38, ал. 1, т.3 от ГПК сумата 2 785.45* (две хиляди седемстотин осемдесети пет лева и четиридесет и пет стотинки) **лева**, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство във въззивното производство.

Решението е постановено при участието на основание чл. 694, ал. 4 от ТЗ на Д. Т. Танчев - синдик на „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София.

- 15 -

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 695 от 4.05.2020 г. по т. д. № 2235/ 2019 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 20 състав.

ОСЪЖДА „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София, ул. „Яребична планина“ № 2, с ЕИК 175177236 *да заплати на Софийския апелативен съд - гр. София*, бул. „Витоша“ № 2, *на основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ сумата 1 563. 64* (хиляда петстотин шестдесет и три лева и шестдесет и четири стотинки) **лева**, представляваща държавна такса за въззивното производство.

ОСЪЖДА „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София, ул. „Яребична планина“ № 2, с ЕИК 175177236 *да заплати на Г. С. К. - адвокат в Софийската адвокатска колегия, гр. ***, ул. „***“ №19 на основание чл. 38, ал. 1, т.3 от ГПК сумата 2 785.45* (две хиляди седемстотин осемдесети пет лева и четиридесет и пет стотинки) **лева**, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство във въззивното производство.

Решението е постановено при участието на основание чл. 694, ал. 4 от ТЗ на Д. Т. Танчев - синдик на „Доран Комерс“ ЕООД (н.) - гр. София.

- 15 -

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____